

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν οκτώ λόγους.

1. Πρώτος λόγος: η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοίκησης, η οποία κατοχυρώνεται με το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών.
2. Δεύτερος λόγος: η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίασε την υποχρέωση αιτιολόγησης, διότι, αντί του κριτηρίου του ιδιώτη επενδυτή που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, εφάρμοσε το κριτήριο Altmark όσον αφορά την εμπορική σχέση μεταξύ του αεροδρομίου του Κάλιαρι και των προσφευγουσών, περιλαμβανομένων των χρηματικών καταβολών που χαρακτηρίζονται ως κρατικές ενισχύσεις, παρά το γεγονός ότι οι καταβολές αυτές πραγματοποιήθηκαν βάσει συμβάσεων που είχαν συναφθεί πριν τη θέσπιση του νόμου 10/2010.
3. Τρίτος λόγος: η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων, διότι δεν εφάρμοσε το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς ως προς τις συμφωνίες μεταξύ του αεροδρομίου του Κάλιαρι και των προσφευγουσών, δεδομένου ότι η Περιφέρεια Σαρδηνίας είναι μειοψηφικός μόνο μέτοχος του αεροδρομίου του Κάλιαρι.
4. Τέταρτος λόγος: η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν χαρακτήρισε το αεροδρόμιο του Κάλιαρι ως δικαιούχο της ενίσχυσης.
5. Πέμπτος λόγος: ακόμη και αν υποτεθεί ότι το αεροδρόμιο του Κάλιαρι δεν ήταν δικαιούχος βάσει του νόμου 10/2010, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι έπρεπε να εφαρμόσει το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς ως προς τη συμπεριφορά της Περιφέρειας της Σαρδηνίας, ακόμη και με βάση την παραδοχή ότι το αεροδρόμιο του Κάλιαρι αποτελούσε παθητικό «δέκτη» των χρηματικών πόρων της Περιφέρειας.
6. Έκτος λόγος: ακόμη και υποτεθεί, περαιτέρω, ότι ο νόμος 10/2010 αφορά υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος και ότι δεν έχει εφαρμογή το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι οι πληρωμές για υπηρεσίες μάρκετινγκ χαρακτηρίζονται εσφαλμένως ως συγκαλυμμένη ενίσχυση για τη λειτουργία αεροπορικών δρομολογίων.
7. Έβδομος λόγος: η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν απέδειξε την ύπαρξη επιλεκτικότητας.
8. Όγδοος λόγος: ακόμη και αν το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη ενίσχυσης, η Επιτροπή έχει παραβεί τα άρθρα 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς είναι προδήλως εσφαλμένες οι υποδείξεις της προς το κράτος μέλος όσον αφορά τον καθορισμό του ποσού της προς ανάκτηση ενίσχυσης.

(¹) Απόφαση (ΕΕ) 2017/1861 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA33983 (2013/C) (πρώην 2012/NN) (πρώην 2011/N) — Ιταλία — Αποζημίωση των αερολιμένων της Σαρδηνίας για υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας (ΥΓΟΣ) (ΕΕ 2017 L 268, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2017 — Sports Group Denmark κατά EUIPO — K&L (WHISTLER)

(Υπόθεση T-836/17)

(2018/C 063/30)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sports Group Denmark A/S (Ikast, Δανία) (εκπρόσωπος: E. Skonbo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: K&L GmbH & Co. Handels-KG (Weilheim, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «WHISTLER» — Υπ' αριθ. 12 870 648 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση R 311/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την ανακοπή στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2018 — Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-1/18)

(2018/C 063/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Lufthansa AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Völcker και J. Ruiz Calzado, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 27ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση Νο. M.8633 — *Lufthansa/Ορισμένα περιουσιακά στοιχεία της Air Berlin*, Απόφαση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου και του άρθρου 57 της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την παράγραφο 44, στοιχείο γ', της προσβαλλομένης αποφάσεως, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή ήταν αναρμόδια να επιβάλει την προϋπόθεση ότι, για να αποκτήσει η Lufthansa αεροσκάφη από τρίτους, οι οποίοι τα είχαν προηγουμένως εκμισθώσει στη NIKI ή στη μητρική της εταιρία Air Berlin, όφειλε να τα διαθέσει υπό τους όρους της αγοράς στη NIKI ή σε άλλον αγοραστή της NIKI, στην περίπτωση που η εξαγορά της NIKI δεν ολοκληρωνόταν για οποιοδήποτε λόγο, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων⁽¹⁾, διότι η αγορά αεροσκαφών δεν συνιστά μερική υλοποίηση της εξαγοράς της NIKI.

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή ήταν αναρμόδια βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων να επιβάλει την ανωτέρω προϋπόθεση, δεδομένου ότι η αγορά αεροσκαφών από τρίτους δεν είχε σχέση με την εξαγορά της NIKI⁽²⁾ και δεν συνιστούσε μερική «υλοποίηση» της σχεδιαζόμενης εξαγοράς της NIKI για την οποία θα απαιτείτο παρέκκλιση από την υποχρέωση αναστολής της συγκεντρώσεως που θεσπίζει το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων.